κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκῆ 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 134
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ Η ΟΔΟΣ Θ)ΝΙΚΗΣ-ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ-ΒΑΛΤΗΣ

Κατὰ μυρίους τρόπους ἠσχολήθημεν μέχρι σήμερον μὲ τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς καὶ πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐκαλέσαμεν τοὺς ἁρμοδίους νὰ φροντίσουν διὰ τὴν ἐπίλυσίν του θέτοντες τέρμα εἰς τὰ μαρτύρια τῶν δεκάδων χιλιάδων παραγωγικῶν κατοίκων της καὶ τὰς σοβαρωτάτας ζημίας τῆς ἘθνικῆςΟἰκονομίας. Δυστυχῶς οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ὑποφέροντας ἀληθῆ μαρτύρια, ἰδίως κατὰ τὸν χειμῶνα, κατοίκους τοῦ τμήματος τούτου τοῦ Νομοῦ μας, οὔτε καί, - αὐτὸ εἶναι τὸ λυπηρότερον, - οἱ ὀφείλοντες περισσότερον παντὸς ἄλλου νὰ μεριμνήσουν τοπικοὶ παράγοντες τοῦ Νομοῦ μας, προέβησαν εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας ἐνεργείας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν σύγκλησιν, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἑνὸς τοπικοῦ Συνεδρίου εἰς τὰ Νέα Μουδανιά, εἰς ὃ συνελθόντες οἱ Κοινοτάρχαι τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ βασανίζοντος τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας των συγκοινωνιακοῦ θέματος, ἐξέφρασαν τὴν ἀγανάκτησίν των διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐνεργήσουν παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ Ἐφημερίς μας παρακολουθήσασα μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, λεπτομερῆ πρακτικὰ τοῦ ὁποίου δημοσιεύονται εἰς ἑτέραν σελίδα μας, ἐκφράζει τὴν χαράν της διὰ τὴν σοβορότητα, μεθ' ἧς οἱ κύριοι Σύνεδροι συνεζήτησαν καὶ διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ ἀποφασιστικότητα, στοιχεῖα ἐγγυώμενα τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεών των, δηλοῦσα δὲ τὴν ἀπόλυτον συμπαράστασίν της καλεῖ τοὺς Βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ μας νὰ ἀγωνισθῶσιν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐκλεγείσης Ἐπιτροπῆς τοὐλάχιστον εἰς τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς, διότι τοῦτο εἶναι δικαιότατον καὶ σήμερον εὐχερέστατον, συνιστάμενον εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης - Ν. Μουδανιῶν - Κασσάνδρας ὡς Ἐθνικῆς, ἡ ὁποία καὶ μόνον δύναται νὰ γεννήσῃ βασίμους ἐλπίδας συντόμου διευθετήσεως τοῦ ὅλου ζητήματος.

Καμμιὰ δικαιολογία καὶ διὰ κανένα δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐὰν δὲν γίνῃ αὐτό. Αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ κάτοικοι τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς δὲν εἶναι διατεθειμένοι, νὰ συγχωρήσουν οὔτε νὰ περιπαιχθοῦν μὲ ἀοριστίας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Παύλου κ. Μυλωνᾶς ἐξεφράσθη σαφῶς ἐν προκειμένῳ, διὰ λογαριασμόν των.

Ἐκ τοῦ Συνεδρίου ἀπεκομίσαμεν ἀρίστας ἐντυπώσεις. Ζωντανοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι συνηνώθησαν διὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτοὺς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἀποστολῆς των, μὲ συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεών των. Δὲν μᾶς διέφυγεν ὅμως ἡ πικρία, ἡ ὁποία περικλείεται εἰς τὰς περὶ ἀνίσου μεταχειρίσεως τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς αἰτιάσεις τῶν Συνέδρων, οὐδὲ ἡ πρότασις περὶ ὑποδείξεως ἰδίου ὑποψηφίου τῆς περιοχῆς των κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ἅτινα ἀποτελοῦν ἐκδηλώσεις τῆς οὐχὶ ἀδικαιολογήτου πικρίας των διὰ τὴν ἔλλειψιν συμπαραστάσεως ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν περιοχῶν τοῦ Νομοῦ, πικρίας ἱκανῆς δυστυχῶς νὰ συμβουλεύῃ καὶ αὐτὴν τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιζημίαν αὐτοαπομόνω-σιν.

Ἀναμφισβήτητως οἱ Χαλκιδικεῖς, εἴτε εἰς τὸ Βόρειον, εἴτε εἰς τὸ Κεντρικόν, εἴτε εἰς τὸ Νότιον τμῆμα της κατοικοῦν εἶναι, ὡς ἐπιβάλλεται, πρωτίστως Χαλκιδικεῖς, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι τὰ δίκαια ζητήματα μιᾶς περιοχῆς συγκινοῦν τοὺς κατοίκους ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς Χαλκιδικῆς. Μόνον λοιπὸν ὁ Λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πικρίαν τῶν Νοτίων καὶ τὰ ἐνδεχόμενα δυσάρεστα ἀποτελέσματά της. Τὴν εὐθύνην φέρουν ἀκεραίαν καὶ ἀποκλειστικῶς οἱ ἐκπρόσωποί του καὶ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας, ἡ ὁποία ὤφειλε τὸ τόσον δίκαιον αἴτημα τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς, νὰ τὸ υἱοθετήσῃ, νὰ τὸ περιβάλῃ μὲ τὸ κῦρος της, νὰ τὸ προβάλῃ ὡς θέμα ὁλοκλήρου τῆς Χαλκιδικῆς καὶ νὰ ἀγωνισθῇ νομίμως διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐκ τούτου δεινῶν τῶν κατοικούντων εἰς τὴν Κασσάνδραν καὶ τὴν Καλαμαριάν. Ἀλλ' ἡ Ὀργάνωσις αὕτη δὲν ἔχει τὸν καιρὸν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ... ἀσήμαντα αὐτὰ ζητήματα. Φυτρώνουσα ἐκεῖ, ποὺ δὲν τὴν ἔσπειραν οἱ ἐκλέξαντες τὰ μέλη της καὶ δὲν ὥρισαν οἱ Νόμοι καὶ κατ' ἄλλους μὲν ἐπιχειροῦσα κατ' ἐπιταγὴν ματαίαν ἀπόπειραν προστασίας τοῦ Νομάρχου κατὰ τοῦ ἐλέγχου, ὃν κατ' αὐτοῦ ἠσκήσαμεν, κατ' ἄλλους δὲ ἐκτραπεῖσα συνεπείᾳ κομματικῆς τρικλοποδιᾶς, μετεβλήθη - ὁ Θεὸς νὰ φυλάῃ - εἰς Ἀνώτατον Δικαστήριον τοῦ Τύπου καὶ δίκην Πάππα ἐκδίδει... ἀφορισμούς.

Τὰ πεπραγμένα της δι' ἡμᾶς ἐμφανίζουν κωμικὴν μορφήν, παρὰ τὰς θλιβερὰς συνεπείας, ἃς δύνανται νὰ ἔχωσι διὰ τὴν Χαλκιδικήν. Ἡ προσπάθειά των ὅπως μειώσουν τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μᾶς παρακολουθοῦν καὶ περιμένουν ἀνυπομόνως νὰ μᾶς διαβάσουν εἶναι τόσον ἀστεία, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν διασκεδαστικῶν ἐνεργειῶν των θὰ εἶναι μόνον νὰ μεταβληθοῦν ὡρισμένοι ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι παρέσυραν τοὺς ἄλλους εἰς... κρυπταναγνώστας μας.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΣ ΕΟΡΤΑΣΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ

Οἱ παραδώσαντες εἰς τὴν Συγκέντρωσιν σῖτον παραγωγοὶ ἔχουν εἰσέτι λαμβάνειν 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν. Δὲν νομίζουν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι ἐπικειμένων τῶν Χριστουγέννων καλὸν εἶναι ἡ Τράπεζα νὰ καταβάλῃ τὸ μικρὸν αὐτὸ ὑπόλοιπον εἰς τοὺς γεωργοὺς, ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ ἑορτάς;

ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ὁ φίλος πολιτευτὴς κ. Εὐάγγελος Κανναβὸς δι' ἐπιστολῆς του ἐκφράζει τὴν συμπάθειάν του διὰ τὸν οἰκονομικὸν πόλεμον τὸν ὁποῖον μᾶς ἐκήρυξεν ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὡς νομικὸς διατυπώνει τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Ζησιάδου, ἡ ὁποία, πλὴν τῶν ἄλλων, εἶναι παράνομος ἐξηγεῖ δὲ βάσει νομικῶν διατάξεων τὸ παράνομον αὐτῆς.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Κανναβόν, ἀλλὰ τὸ νομικὸν μέρος τῆς ἔναντί μας πολιτικῆς τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τὰ οἰκονομικὰ δι' ἡμᾶς ἀποτελέσματα ἐλάχιστα μᾶς συγκινοῦν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι τὸ βαρύτατον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀνεπηρεάστου ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁποίας ὁ κ. Κανναβὸς προβαίνει εἰς τὰς ἀκολούθους ὀρθοτάτας καὶ ὡραιοτάτας παρατηρήσεις: «Δὲν πρέπει νὰ παραβλέπωμεν, ὅτι οἱ Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι δὲν εἶναι ὑπάλληλοι ἀλλ' ἄρχοντες. Εἶναι οἱ γνησιώτεροι ἐκπρόσωποι τοῦ κυριάρχου Λαοῦ ἡ δὲ Λαϊκὴ Κυριαρχία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματός μας. Ἡ Νομαρχία δὲν ἀποτελεῖ προϊσταμένην ἀρχὴν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἀλλ' ἀρχὴν ἐποπτεύουσαν, τῆς ἀποστολῆς της συνισταμένης εἰς τὴν μέριμναν τηρήσεως τῶν Νόμων καὶ δὴ τοῦ Ποινικοῦ τοιούτου ὑπὸ τῶν ἐποπτευομένων».

Συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς εἰς τὰ κοινὰ μετέχοντας καὶ ἰδίᾳ εἰς μερικοὺς τὴν προσεκτικὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ...

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν συνάδελφον «Πρωΐα» τῆς Κομοτινῆς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της καὶ πλὴν τῶν θερμῶν εὐχῶν του διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεώς της λέγει τὰ ἑξῆς:

«Εἴχατε τὸ θάρρος νὰ διακηρύξητε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἁρμοδίους, ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ ἐσχάτου κρατικοῦ λειτουργοῦ, ὅτι ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκρίτου δὲν συνεπάγεται μόνον καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ἀναφαίρετα δικαιώματα».

Ὅπως θὰ διαπιστώσετε προκειμένου περὶ τῆς ἐφημερίδος τοῦ τόπου του ἔχει τελείως διαφορετικὰς ἀντιλήψεις. Εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα εἶναι χρήσιμος ὁ τῦπος, ἐνῷ εἰς τὴν Χαλκιδικὴν δὲν χρειάζεται καὶ καταπολεμεῖται καὶ διὰ παρανόμων διαταγῶν. Τὴν ἐφημερίδα τοῦ τόπου του συγχαίρει διὰ τὸ ἔναντι καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ θάρρος της, ἐνῶ διὰ τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς» ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποκλίνηται καὶ νὰ τὸν λιβανίζῃ ὡς νομάρχην.

ΝΑ ΜΕ ΤΙ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ

Ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας μᾶς ἐρωτᾶ δι' ἐγγράφου της ποῖον ἀποκαλοῦμεν εἰς τὸ κύριον ἄρθρον μας «Πάχτηδες». Ἡ ἐρώτησις νομίζομεν, ὅτι ἔδει νὰ ὑποβληθῇ πρὸς τὸν κ Γυμνασιάρχην ἂν μὴ πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, οἵτινες θὰ παρεῖχον αὐτῇ τὴν αἰτουμένην ἐξήγησιν, ἔχουσαν οὕτω «Πάχτηδες» εἶναι ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τοῦ «Πάχτας» καὶ τοιοῦτοι χαρακτηρίζονται οἱ σκεπτόμενοι, αἰσθανόμενοι καὶ ἐνεργοῦντες ὡς ὁ Πάχτας. Ἀλλὰ διατί ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως δικαιολογεῖ τὴν ἐρώτησιν της ἐκθέτουσα εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφόν της ὅτι «θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν της θιγέντα ἐκ τοῦ ἐπωνύμου Πάχτηδες; τόσον κακὸν τὸ νομίζει αὐτό; πάντως ἡμεῖς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν τί θὰ ἔπραττον ὥστε νὰ ὑπονοῶμεν τὰ μέλη της ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν ἄλλως τε φίλτατόν μας κ. Πάχταν διὰ μίαν παροδικὴν ἐσφαλμένην καὶ ἄνομον ἐνέργειάν του ὡς μέλους τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς θεωροῦμεν, ὡς διὰ τοῦ ἐγγράφου της αὕτη τόσον ἀστόχως ἐκφράζεται.

Περαιτέρω ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐγγράφῳ τίθενται εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλαι ἐρωτήσεις, ὡς π.Χ ποίους ἀποκαλοῦμεν «ὑπούλους» καὶ «γλοιώδη ἑρπετά»; νομίζομεν, ὅτι παρίσταται ἀνάγκη προσλήψεως διερμηνέως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει κύριοι οὐδεὶς λόγος ἀνησυχιῶν ὑπάρχει. Ἡ ὕπαρξις τοιούτων ὑποκειμένων εἶναι δυστυχῶς ἀναμφισβήτητος εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας, ὡς εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι γνωρίζουν νὰ προφυλάσσωνται καὶ νὰ ξεγλυστροῦν ἐκθέτοντας τοὺς ἀφελεῖς. Ἐφ' ὅσον ἐκδιώκομεθα ὁ κίνδυνος νὰ δράσουν καὶ νὰ προδοθοῦν κατὰ τρόπον παρέχοντα ἡμῖν τὸ νόμιμον ὅπλον νὰ τοὺς πλήξωμεν εἶναι ἐλάχιστος. Ἐὰν χάσουν τὴν ὑπομονήν των, νὰ εἴσθε βέβαιοι, θὰ τοὺς μάθετε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁλόκληρος ὁ Λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δ)βρίου 1955

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ κονσερβοποιείου ἐλαιῶν εἰς Πολύγυρον.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 27)11)55 διαμαρτύρεσθε διότι δὲν ἐδόθη ἀκόμη λύσις εἰς τὴν αἴτησιν περὶ ἱδρύσεως κονσερβοποιείου ἐλαιῶν εἰς τὴν Χαλκιδικήν.

Προέβην εἰς σχετικὰ διαβήματα παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας καὶ τῇ Ἀγροτικῇ Τροπέζῃ καὶ μοὶ παρεσχέθη σχετικῶς ἡ πληροφορία ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ μελέτην, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ περιοδεύσαντος τὴν Χαλκιδικὴν ἁρμοδίου ἀπιθεωρητοῦ τῆς ΑΤΕ, Θὰ ἐπανέλθω εἰς τὰ διαβήματα πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς λύσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δ)βρίου 1955

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τηλεφωνικῆς συνδέσεως ἐπινείου Συκιᾶς.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 4-12-55 σχολιάζετε ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Συκιᾶς, αἰτουμένου τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τοῦ ἐπινείου τοῦ χωρίου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πηγαδάκι».

Ὡς καὶ ὑμεῖς θὰ γνωρίζετε, εἰς Πηγαδάκι δὲν ἐλειτούργει προπολεμικῶς τηλέφωνον. Ἤδη ὁ Ο.Τ.Ε. ἐπανασυνδέει τηλεφωνικῶς Κοινότητας εἰς τὰς ὁποίας ἐλειτούργουν προπολεμικῶς τηλεφωνεῖα. Γενικῶς ὁ Ο.Τ.Ε. δὲν πρόκειται νὰ προβῇ εἰς τὴν τοποθέτησιν διὰ πρώτην φορὰν τηλεφώνου εἰς χωρία πρὶν ἢ ἐπιτύχει τὴν ἐπανασύνδεσιν τῶν παλαιῶν προπολεμικῶν τηλεφωνείων.

Ἐξαίρεσις πρόκειται ἐν τούτοις νὰ γίνῃ διὰ τὸ «Πηγαδάκι» καὶ ἡ περίπτωσις ἀμέσου τηλεφωνικῆς του συνδέσεως θὰ ἐξετασθῇ μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὑπὸ παραγγελίαν ὑλικοῦ Κοινοτικοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Παιδαγωγικὰ Θέματα

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ ΕΝ ΤΩ ΣΧΟΛΕΙΩ & ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ – Καθηγητοῦ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ (Τελευταῖον)

Ἐνταῦθα ἡ ἀποστολή του πρέπει νὰ τείνῃ εἰς τὸ σημεῖον ὥστε κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ προλαμβάνῃ τὰ τυχὸν σημειούμενα ἀτοπήματα τῶν μαθητῶν καὶ νὰ τὰ θεραπεύῃ ἐν τῇ γενέσει των.

Παρὰ ταῦτα, τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν τῶν σημερινῶν σχολείων, ἡ ἔλλειψις διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἰδίᾳ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Γυμνάσια, ἡ ἔλλειψις καταλλήλων διδακτηρίων καθιστῶσι πολλάκις προβληματικὴν τὴν καθ' ὅλα συστηματικὴν παρακολούθησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν, παρὰ τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν φιλολόγων, οἵτινες συνεπικουρούμενοι τόσον ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων εἰδικοτήτων, καταβάλλουσιν ἡρωϊκὰς προσπαθείας ἐν παντὶ καὶ πάντοτε διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ. Οὕτω ἐὰν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ τέλειον προσπαθοῦμεν νὰ πλησιάσωμεν πρὸς αὐτό.

Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ Σχολείου-λόγῳ πάλιν τῆς φύσεως τῆς ἐπιστήμης του ὀφείλει νὰ πρωτοστατῇ ὁ φιλόλογος. Εἰς ἐθνικὰς ἐπετείους καλεῖται νὰ ἐξάρῃ τὸ γεγονὸς τῆς ἡμέρας. Εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις ὀφείλει νὰ ἐκδηλώσῃ ἐμπράκτως ὅσα ἀπὸ καθέδρας ἐδίδαξεν εἰς τοὺς μαθητάς του. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς φυσικοὺς πατέρας τῶν μαθητῶν, εἶναι εἰς τὸν τομέα τῆς δράσεώς του, καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι πνευματικὸς πατήρ των. Πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατ' ἐξοχὴν εἰς ἐπαρχιακὰ κέντρα, λόγῳ τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἐν γένει συμπεριφορά του παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται. Ὡς ἄνθρωπος βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς σφάλματα καὶ ἀβλεψίας, ἀλλὰ τὰ σφάλματα πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα συγχωροῦνται καὶ ὄχι ἐκ τῶν ἀσυγχωρήτων.

Οἱ Ἕλληνες φιλόλογοι καταβάλλουν καὶ σήμερον ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ νὰ καταστήσουν περισσότερον σταθεροὺς καὶ συνειδητοὺς τοὺς δεσμοὺς οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὸ ἔθνος μὲ τὴν ἱστορικὴν καὶ πνευματικὴν κληρονομιὰν τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν δὲν εἶναι μόνοι. Πλαισιώνονται ἀπὸ παραλλήλους προσπαθείας τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἔχουν κατανοήσει ὅτι μόνον ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἰδεῶδες τῆς παιδείας, θὰ ἀποσοβήσῃ καταστροφάς, αἱ ὁποῖαι ἐκπηγάζουν ἀπὸ τὸ ἀπειλητικὸν κῦμα τῆς μισολογίας, τῆς ἀπαιδευσίας καὶ τῆς ἀπανθρωπίας.

Ἂν διὰ τοὺς λοιποὺς ἐλευθέρους καὶ πολιτισμένους λαοὺς ἡ προσέγγισις πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος εἶναι πρόβλημα πολιτιστικόν, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι πρόβλημα ἐκ τῆς εὐνοϊκῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται, ἂν θὰ διατηρήσωμεν τὴν προσωπικὴν καὶ ἐθνικήν μας ἐλευθερίαν καὶ ἰσοτιμίαν μέσα εἰς τὴν κοινότητα τῶν λαῶν.

Τὸ ἔδαφος ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἱστάμεθα, ὁ κόσμος μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν καὶ κινούμεθα, εἶναι ἡ πνευματικὴ ἑλληνικὴ παράδοσις. Πᾶς ὅστις ἀδυνατίζει τὴν ρίζωσιν τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦτο, τὸν παραδίδει εἰς τὴν ἐξουθένωσιν, καθιστᾶ ὅλους ὅσους ἡ μοῖρα ἔταξε νὰ ἀποτελοῦν μέλη τῆς πολιτικῆς κοινότητος τῶν Ἑλλήνων, περιγέλασμα μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν ἀμνήμονα ἀνθρώπινα ὄντα, καταδικασμένα νὰ κινοῦνται ὡσὰν σκιαί, ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν λαῶν. Ὁ προορισμὸς τοῦ φιλολόγου εἶναι νὰ διανοίξῃ τὴν ἐπίπονον ὁδὸν διὰ νὰ πορευθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἀναβαπτίσῃ τὴν ψυχήν του εἰς τὰ νάματα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Ὁ δρόμος τῆς ἀναβάσεως εἶναι βεβαίως τραχὺς καὶ ἐπίπονος καὶ πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφήν, χρεωστεῖ νὰ χύσῃ ἱδρῶτα. Οἱ Ἕλληνες φιλόλογοι γνωρίζουν καλῶς ὅτι τὸ ἰδιάζον εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν χαρακτηριστικόν, εἶναι ἡ διὰ τῶν διαδοχικῶν ἀναγεννήσεων ἐπιβίωσις. Ἡ τραγωδία ἀποτελεῖ ἀναγέννησιν τοῦ Ὁμηρικοῦ μύθου, ἡ ἀλεξανδρινὴ περίοδος θαυμαστὴν ἀναγέννησιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πνευματικῶν δημιουργημάτων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος. Ὁ θριαμβεύων Χριστιανισμὸς τοῦ Βυζαντίου πραγματοποιεῖ ἐπανάληψιν τοῦ θαύματος τούτου καὶ ἡ ἀκάματος θελληματικότης τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς βαρβαρότητος, εἶναι ἀντίγραφον παρομοίων ἐκδηλώσεων εὐγενῶν ἀγώνων τοῦ παρελθόντος.

Δὲν περιορίζουν τὰς φιλοδοξίας των οἱ Ἕλληνες φιλόλογοι εἰς τὴν ἀναζωπύρησιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν ἀλλὰ ἐπιθυμοῦν νὰ καταστήσουν εἰς ὅλους συνειδητὴν τὴν ἀξίαν τῶν συναφῶν μὲ τὴν ἀρχαιότητα μελετῶν, οὐχὶ ἀπὸ ἁπλῆν ἀρχαιολατρείαν, ἀλλὰ ἀπὸ πίστιν ὅπως τὰ ἀρχαῖα διδάγματα ἀποτελέσουν δι' ἡμᾶς σήμερον βάθρον ζωῆς.

Ἔκδηλον ἤδη τυγχάνει ὅτι, διὰ νὰ πραγματοποιηθῶσι πάντα τὰ ἀνωτέρω πλὴν τοῦ ἐνθέου ζήλου, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ ὁ φιλόλογος διὰ καταλλήλων ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἐφοδίων.

Ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε, ἡ πολυτάραχος ζωὴ τῆς πατρίδος μας καὶ ἴσως ἡ ὀλιγωρία καὶ ἡ μὴ καλὴ ἐπίγνωσις τῆς ἀποστολῆς μας ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἰθυνόντων, συνετέλεσαν ὥστε πρὸς στιγμὴν νὰ μὴν λάβῃ τὴν θέσιν ἣν ἤρμοζεν τόσον ἐν τῇ ὑπαλληλικῇ (μᾶλλον ἐν τῇ λειτουργικῇ ἱεραρχίᾳ καθ' ὅτι ἐσφαλμένως θεωρεῖται ὁ ἐκπαιδευτικὸς ὑπάλληλος, ὢν λειτουργὸς) ὅσον καὶ ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ τῆς λέξεως σημασίᾳ ἐθνικῇ τοιαύτη. Διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους, ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἂν μὴ ἀπόλυτον, σχετικὴν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν, ἥτις θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ καὶ βιβλιοθήκην νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἐμφάνισιν ἐν τῇ Κοινωνία Μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν δυσχερειῶν εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ προχωρήσωμεν. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε, θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ πολιτεία θὰ κατανοήσῃ ἐπὶ τέλους ὅτι εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον οἱ συνεχισταὶ τοῦ Ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος νὰ τίθενται ὡς οὐραγοί. Δὲν ἀπαισιοδοξοῦμεν. Γνώρισμα τῶν εὐγενῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ αἰσιοδοξία «Τάχ' αὔριον ἔσετ' ἄμεινον».

Καὶ ὁ καλὸς Θεὸς τῆς Ἑλλάδος, εἴη βοηθός.

ΚΛΙΝΙΚΗ

Χειρουργικὴ - Γυναικολογικὴ - Παθολογικὴ - Καρδιολογικὴ

ΠΟΛΥΝΙΚ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Διδάκτορος Πανεπιστημίου Μονάχου

Τ. Τακτικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Καρδιολογικῆς Κλινικῆς Βιέννης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 5

Παραπλεύρως Ἐγνατίας 116, Στάσις Καμάρας (Γυμνάσιον), τέως Κλινικὴ Τσινοπούλου, Τηλ. 71-323

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὑπὸ ***ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ*** — (*Ἐπιτομὴ*)

Ὑποστρατήγου ἐ. ἀ. — ***ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ***

«Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας»

(Δέκατον ἕβδομον)

Συνεπεῖς πρὸς τὴν συμμαχίαν αὐτὴν οἱ Ἀκάνθιοι, ἐβοήθησαν τὸν Βρασίδαν εἰς τὴν ἐκστρατείαν του ἐναντίον τοῦ Ἀρραβαίου, βασιλέως τῶν Μακεδόνων Λυγκηστῶν, ὡς συμμάχου τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων Περδίκκα.

Κατὰ τὴν Νικίειον εἰρήνην, ἡ Ἄκανθος, παρεδόθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὑπὸ τὸν εἰδικὸν ὅρον νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτονομίαν της, ἀλλὰ νὰ πληρώνῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου καθορισθέντα φόρον. Πλὴν τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου αὐτοῦ, οὐδεμίαν ἄλλην ὑποχρέωσιν ἀνελάμβανεν.

Μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἡ Ἄκανθος ἐπιέσθη νὰ ταχθῇ μὲ τὸ μέρος τῆς Ὀλυνθιακῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ Ὄλυνθος τότε εἶχε ἀποκτήσει μεγίστην δύναμιν καὶ ἐξεβίαζε τὰς πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς ἐὰν ἐδίσταζον, νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν, μὲ τὴν ἀπειλὴν τῆς βιαίας καταλήψεως αὐτῶν.

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν (382 π.Χ.) ἡ Ἄκανθος καὶ ἡ Ἀπολλωνία ἡ Χαλκιδική. ἠρνήθησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ὀλυνθιακὴν Ὁμοσπονδίαν διότι εἶχαν μεγάλην δύναμιν καὶ δὲν ἐφοβοῦντο τὰς ἀπειλάς. Ὁ Ξενοφῶν τὰς ὀνομάζει «πόλεις μεγίστας». Ἡ Ὄλυνθος εἰς ἀπάντησιν, ἠπείλησε ἐπίθεσιν ἐναντίον τους, ὁπότε διὰ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν, ἀπέστειλαν πρέσβεις εἰς τὴν Σπάρτην καὶ ἐζητοῦσαν τὴν συνδρομὴν τῶν Λακεδαιμονίων.

Κατὰ τὴν ἐκστράτείαν τῶν Λακεδαιμονίων ἐναντίον τῆς Ὀλύνθου ἔλαβον μέρος καὶ οἱ Ἀκάνθιοι. Μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ὀλύνθου, ὕστερα ἀπὸ περιπετειώδη ἀγῶνα, ἡ Ἄκανθος, κατώρθωσε νὰ μείνῃ ἐλεύθερη καὶ ἀνεξάρτητη.

Ὁ Φίλιππος, κατέλαβε τὴν Ἄκανθον τὸ ἔτος (348 π.Χ.), ἀλλὰ δὲν τὴν κατέστρεψε, ὅπως συνέβη μὲ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἄκανθος διέθετε ἱκανοὺς διπλωμάτας, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις, κατώρθωναν, νὰ σώζουν τὴν πόλιν ἀπὸ τὰς καταστροφάς, χωρὶς νὰ θίγουν τὴν ἐθνικήν της ἀξιοπρέπειαν.

Ὁ Λίβιος ἀναφέρει ὅτι ἀργότερα, ὅταν διελύθη τὸ Μακεδονικὸν κράτος ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους (168 π.Χ.), ὁ Ρωμαϊκὸς στόλος, περιπλεύσας τὸ Καναστραῖον καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Τορώνης, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἄκανθον, τὴν κατέλοβε καὶ τὴν ἐλεηλάτησε. Ἄρα, ἡ πόλις, διετηρεῖτο εἰς καλὴν κατάστασιν μέχρι τὴν ἐποχὴν αὐτήν

Φαίνεται ὅμως, πῶς ἡ Ἄκανθος διετηρήθη καὶ μετὰ τὴν ἐχθρικὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ρωμαίων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐλεηλάτησαν μέν, ἀλλὰ δὲν τὴν κατέστρεψαν.

Τὴν ἀναφέρει ὁ Πλίνιος (23—79 μ.Χ.) κατὰ τὴν πρώτην μεταχριστιανικὴν ἐποχήν, καθὼς καὶ ὁ Στέφανος Βυζάντιος, πεντακόσια χρόνια ἀργότερα (Ε' αἰὼν μ.Χ.).

Εἶναι ἀξιοθαύμαστη λοιπόν, ἡ πολιτικὴ εὐλυγισία τῆς πόλεως, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν διετήρησε τὴν ὕπαρξίν της ἐπὶ τόσους αἰώνας, τὴν στιγμὴν ποὺ ἄλλες πόλεις, εἶχαν ὑποστῇ ἐπανειλημμένως λεηλασίας καὶ καταστροφάς.

Μᾶς εἶναι ἄγνωστον, πότε καὶ ἀπὸ ποίους κατεστράφη τελικῶς ἡ πόλις. Ἐπίσης, μᾶς εἶναι ἄγνωστον πότε ἐκτίσθη ἡ Ἱερισσός, εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἀρχαίας πόλεως Ἀκάνθου.

Πάνορμος. Τὴν πόλιν Πάνορμον, τὴν ἀναφέρει μόνον ὁ Πτολεμαῖος Κλαύδιος. «Χαλκιδικῆς Πάνορμος, λιμὴν καὶ Ἄθως ὄρος». Δηλ. Εἰς τὸν Ἄθωνα τῆς Χαλκιδικῆς, ὑπάρχει πόλις Πάνορμος, ἡ ὁποία εἶναι παραλιακὴ καὶ διαθέτει λιμάνι.

Δὲν μᾶς προσδιορίζει ὅμως τὴν ἀκριβῆ θέσιν της. Ἐὰν πράγματι ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ πόλις, θὰ ἦταν μικρὴ καὶ ἀσήμαντη (πόλισμα) διότι διαφορετικά, θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀναφέρουν οἱ ἄλλοι ἱστορικοὶ καὶ μάλιστα ὁ πατὴρ τῆς Ἱστορίας, Ἡρόδοτος.

Ποῦ πρέπει νὰ βρισκόταν τὸ πόλισμα αὐτό; Εἰς τὴν θέσιν τοῦ σημερινοῦ Στρατονίου, ἀποκλείεται, διότι ἐκεῖ βρισκόταν ἡ ἀρχαία Στρατονίκη, ὅπως τὴν ἀναφέρουμε παρακάτω. Ἑπομένως, θὰ βρισκόταν κάπου μεταξὺ Ἀκάνθου καὶ Στρατονίκης. Σήμερα, μεταξὺ Ἱερισσοῦ καὶ Στρατονίου.

Κατάλληλον μέρος εἰς τὸ διάστημα αὐτό, διὰ τὴν ὕπαρξιν πόλεως ἢ χωρίου μὲ λιμάνι εἶναι μόνον ἡ θέσις Κλεισοῦρι. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ὑπάρχει ὅρμος, ὅπου καὶ σήμερα ἀκόμη χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους, διὰ τὴν φόρτωσιν εἰς τὰ καΐκια καυσοξύλων ἢ οἰκοδομησίμου ξυλείας.

Ὅλη ἡ ἄλλη παραλιακὴ λωρίδα, εἶναι ἀνώμαλη, βραχώδης καὶ ἀλίμενη· Ἑπομένως ἀκατάλληλη διὰ τὴν τοποθέτησιν οἰκισμοῦ.

Στρατονίκη. Μὲ τὴν ἀρχαίαν Στρατονίκην, ἀσχοληθήκαμε καὶ πάλιν τὸν περασμένο χρόνο, σὲ δύο ἄρθρα, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον τάφον, ὁ ὁποῖος ἀνεκαλύφθη ἔξω ἀπὸ τὸ σημερινὸ Στρατώνι.

Τὴν Στρατονίκην, δὲν τὴν ἀναφέρουν οἱ συγγραφεῖς κατὰ τὴν προχριστιανικὴν περίοδον. Τὴν ἀναφέρει μόνον ὁ Πτολεμαῖος Κλαύδιος, ὁ γνωστὸς Ἀλεξανδρινὸς ἀστρονόμος καὶ γεωγράφος (150 μ.Χ.) ὁ ὁποῖος τὴν τοποθετεῖ μετὰ τῆς Ἀκάνθου καὶ Σίγγου, εἰς τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον. «Καὶ ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ Στρατονίκη Ἄκανθος, Σίγγος». Ὁ Πτολεμαῖος ὅμως, δὲν ἐπεσκέφθη ὁ ἴδιος τὴν τοποθεσίαν, ἀλλὰ ἔμενεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἔγραφε στηριζόμενος εἰς τὰ γραφόμενα ἄλλων ἱστορικῶν ἢ εἰς τὰς διηγήσεις διαφόρων περιηγητῶν.

Ἡ τοποθέτησις τῆς πόλεως συνεπῶς, εἶναι ἐσφαλμένη, ὅπως ἐσφαλμένη ἦτο καὶ ἡ τοποθέτησις τῆς Ἀκάνθου. Ἐὰν ἔγινε τόσος λόγος καὶ ἐὰν ἀνεφέρθησαν τόσα ἱστορικὰ δεδομένα διὰ τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῆς Ἀκάνθου, τοῦτο ἔγινε καὶ διὰ τὸν ἰδιαίτερον λόγον, ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἀκάνθου, θὰ βοηθήσῃ ὁπωσδήποτε, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας Στρατονίκης

Ἀπὸ τὴν σειρὰν πού ἀκολουθεῖ ὁ Πτολεμαῖος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πόλεων, ἀρχόμενος ἀπὸ βορρᾶ, συμπεραίνουμε ὅτι ἡ πόλις ἦτο παραλιακὴ καὶ βρισκόταν μεταξὺ Σταγείρων καὶ Ἀκάνθου εἰς τὸν Στρυμωνικὸν κόλπον καὶ ὄχι εἰς τὸν Σιγγιτικόν.

Οἱ νεώτεροι ἱστορικοί, Ἕλληνες καὶ ξένοι, τοποθετοῦν τὴν πόλιν εἰς τὴν θέσιν τοῦ σημερινοῦ Στρατωνίου. Τὸ χωριὸ αὐτό, ὡς γνωστόν, εἶναι νέο. Ἐδημιουργήθη ὡς προσφυγικὸς συνοικισμός, μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν. Προηγουμένως, ὑπῆρχαν ἐλάχιστα καλυβόσπιτα, λόγῳ τῶν Μεταλλείων. Ἀργότερα, μὲ τὴν συστηματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλείων καὶ τὴν ἵδρυσιν ἐργοστασίων, μετεβλήθη εἰς κωμόπολιν χιλίων διακοσίων κατοίκων.

Ἐν τούτοις, ἡ τοποθεσία αὐτὴ καὶ πρὶν ἀκόμη κτισθῇ καὶ ἡ μικροτέρα καλύβη, ὠνομαζόταν Στρατώνι (τώρα Στρατώνιον. Τὸ ὄνομα αὐτό, διετηρήθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, παρεφθαρμένο φυσικὰ καὶ δηλώνει τὴν προέλευσίν του ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν τῆς ἀρχαίας Στρατονίκης.

Ἡ σημερινὴ Στρατονίκη (ὁ παλαιὸς Ἴσβορος) οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν ἀρχαίαν πόλιν, τὸ ὄνομα αὐτό, τὸ ὀφείλει εἰς γνωστὸν πολιτευτὴν ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀνάδοχος τοῦ Ἰσβόρου, κατὰ τὴν μετονομασίαν τῶν πόλεων καὶ χωρίων, νομίζω τὸ ἔτος 1923.

Σήμερα, ἔξω ἀπὸ τὸ Στρατώνι, σώζονται ἐρείπια ἀρχαίας πόλεως, ἀνακαλύπτονται τάφοι, εὑρίσκονται ἀγγεῖα, μαρμάρινες κολῶνες, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα μικροαντικείμενα τὰ ὁποῖα μᾶς συνδέουν μὲ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπάρξεως τῆς πόλεως Στρατονίκης.

Ὁ Θουκυδίδης, ἀναφέρει ὅτι Στρατονίκη λεγόταν ἡ ἀδελφὴ τοῦ Περδίκκα τοῦ Β' (448—413 π.Χ.) τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων. Ὁ Περδίκκας, ἔδωσε τὴν ἀδελφήν του Στρατονίκην. ὡς σύζυγον εἰς τὸν Σεύθην, τὸν ἀνεψιὸν καὶ διάδοχον τοῦ βασιλέως τῶν Ὀδρυσῶν Θρακῶν μὲ τὴν προϋπόθεσιν νὰ πείσῃ τὸν θεῖον του νὰ ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά του τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Μακεδονίας.

Ἀργότερα, τὸ ὄνομα Στρατονίκη συναντᾶται εἰς τοὺς ἐπιγόνους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Πέργαμον. Ἐπίσης, ὑπῆρχαν πόλεις μακεδονικαὶ εἰς τὴν Καρίαν τῆς Μ. Ἀσίας, μὲ τὸ ὄνομα Στρατονίκεια. Στράβων (ΙΔ,660,25) «Στρατονίκεια δ' ἐστὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων.... καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσιν κ.λ.π. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει».

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Φθινόπωρο σ' ἀγάπησα τὴν ὥρα [ποὺ τὰ φύλλα
πέφτουν κι' ἀφήνουν τὰ κλαριὰ [γυμνὰ γιὰ τὸ χειμώνα,
ποὺ βιάζονται τὰ δειλινά, κ' εἶ- [ναι τὰ ρόδα μῆλα,
κ' εἶναι τὰ βράδια μόνα...

Καὶ τώρα στέκω καὶ ρωτῶ: ποιὰ [μοίρα καὶ ποιὰ μπόρα,
καθὼς τραβοῦσα μοναχὸς τὸ [δρόμο τῆς ἀβύσσου,
παράξενα κι' ἀνέλπιστα νὰ μ' [ἔχει φέρει τώρα
ζητιάνο στὴν αὐλή σου;...

Κι' ὅταν τὸ γιόμα χάνεται κι' ἡ [νύχτα κατεβαίνει,
καὶ σιωπηλά, σὰν τὰ βιβλία, τὸ [φῶς τῆς ἡμέρας κλείνει,
νάρχουμαι πάλι νὰ ζητῶ μιὰν [ἡσυχίαν χαμένη,
σὰ μιὰν ἐλεημοσύνη...

Σ' ἀγάπησα, Φθινόπωρο, τὴν ὥρα [ποὺ τὰ φύλλα
πέφτουν κι' ἀφήνουν τὰ κλαριά, [κι' εἶναι τὰ βράδια μόνα...
Μ' ἀλήθεια νὰ σ' ἀγάπησα, ἢ μὴ [εἶν' ἡ ἀνατριχίλα
τοῦ ἐρχόμενου χειμῶνα;...

Ν. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

Γεωργικὴ στήλη

ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΟΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

Ὅλοι σας ξέρετε τὶ ζημία εἶναι νὰ τρέφῃ κανεὶς μιὰ ἀγελάδα στεῖρα ἢ ὅταν πλησιάζῃ νὰ γεννήσῃ νὰ προσβάλλεται ἀπὸ τὴν μεταδοτικὴ ἀποβολὴ καὶ νὰ ἀποβάλῃ (νὰ ἀπορίχνῃ).

Πῶς θὰ προλάβουμε καὶ θὰ καταπολεμήσουμε τὴν στειρότητα καὶ τὴν μεταδοτικὴ ἀποβολὴ τῶν ἀγελάδων;

Ἡ Διεύθυνσις Δεωργίας Χαλκιδικῆς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας θὰ προβάλῃ κινηματογραφικὲς ταινίες, αἱ ὁποῖες θὰ περιγράφουν μὲ ἁπλὸ τρόπο τὰ συμπτώματα καὶ τὰ μέτρα προλήψεως, καταπολεμήσεως τῆς στειρότητος τῶν ἀγελάδων καὶ τῆς μεταδοτικῆς ἀποβολῆς, εἰς τὰ χωρία:

27-12-55 Κοινότης Φλογητῶν.
28-12-55 Δῆμος Ἀρναίας.
29-12-55 Κοινότης Ἁγ. Προδρόμου.

Οἱ ἀγελαδοτρόφοι τῶν ὡς ἄνω χωριῶν καὶ τῶν γειτονικῶν, πρέπει νὰ προσέλθουν καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὴν προβολή.

Κατὰ τὴν προβολὴ θὰ γίνουν ὁμιλίες ἀπὸ τὸν Νομοκτηνίατρο καὶ τὸν τοπικὸ Γεωπόνο.

Ἐκ τῆς Δ)νσεως Γεωργίας Νομοῦ Χαλκιδικῆς

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Ταξίαρχος Διοικητὴς τῆς 87 Στρατ. Διοικήσεως κ. Παπαγεωργίου διὰ διαταγῆς του, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του εἰς τὸν Διοικητήν, τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ὁπλίτας τοῦ 3233 τάγματος Τ.Ε.Α. (Πολυγύρου) διότι κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, διὰ παρατάξεων, πρελάσεων καὶ ἐμπνευσμένων ὁμιλιῶν συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἐπετείου τόσον εἰς Πολύγυρον ὅσον καὶ εἰς τὰ διάφορα χωρία τῆς Χαλκιδικῆς.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ Μεταξὺ Πολυγύρου — Ἁγ. Προδρόμου ποτήριον τροχοῦ αὐτοκινήτου κοῦρσας ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται ὅπως παραδώσῃ τοῦτο εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ ἀμειφθήσεται.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε σήμερον, ὅτι μέχρι στιγμῆς δὲν ἠσχολήθη καθόλου μὲ τὰ ἐν γένει ἐκλογικὰ ζητήματα. Μόνον μετὰ τὰς ἑορτὰς θὰ ἀσχοληθῇ μὲ αὐτά. Συνεπῶς ὅλα τὰ γραφόμενα σχετικῶς δὲν εἶναι ἀκριβῆ. Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν τοῦ κ. Καραμανλῆ ἔδωσεν ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς αὐτὸν ἐρώτησις ἐπὶ τῆς τιθεμένης κατηγορηματικώτερον ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀξιώσεως ὅπως σχηματισθῇ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παρακολουθήσῃ τὴν προκληθεῖσαν συζήτησιν διὰ τὸν λόγον, ὅτι θεωρεῖ ταύτην ἀνεπίκαιρον. Ὅταν θὰ ἐπιστῇ ὁ χρόνος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐκθέσω ὁ ἴδιος τὰς ἐπὶ τῆς ἀξιώσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀπόψεις μου

Χαλκιδικιώτικες

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΙΚΑ

ΜΑΥΡ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ (Τελευταῖον)

— Καὶ ἐπειδὴ ξεχάσαμε τὴ πεθερὰ ποὺ ὅ,τι κι ἂν κάνη ἡ νύφη της τὰ φκιάνει ὅλα στραβά, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν δική της κόρη, ὑπενθυμίζουμε τὴ λαϊκὴ τὴ παροιμία: Θυγατέρα μ' μάλαμα, νύφη μ' ξένου μπάλουμα.

—Πολλοὶ ἄνθρωποι εἶναι κακότυχοι Ὅπου κι ἂν πᾶν, μαύρουν γάτου σταυρώνουν κατὰ γνωμικὴν ἔκφρασιν. Ἀποφασίζει ἕνας τέτοιος νὰ κάνη κάποια δουλειὰ ποὺ προοιωνίζεται προσοδοφόρα. Μὰ μὲ τὴ πρώτη ἐνέργεια σταυρώνει πάλι τὸ μαῦρο γάτο καὶ ἀποτυχαίνει. Ἀπαγοητευμένος ἀποφαίνεται: Θέλση κι ἡ φτοχός νὰ χουρέψ κι ἔσπασαν τὰ ντα ούλια. Παρόμοια κι ἡ παροιμία: Θέλ'ση κι οὔ Οὐβρίος νὰ πάη στοὺ παζάρ' κι ἔτ'χι Σοββάτου. Ἡ κακοτυχία ἐκφράζεται καὶ σὲ μιὰ ἄλλη· Χύμξη λύκους στοὺ κουπάδ' ἀλλοὶ ποὺ ἔχ' τοὺ ἕνα.

— Ὁ Βασιληὰς τῶν φρούτων τὸ σταφύλι θέλει ἀναμφισβήτητα τὴ μεγαλύτερη φροντίδα καλλιεργείας. Ὁ κνηρία καὶ καλλιέργεια ἀμπελιοῦ δὲν συμβιβάζονται Χαρακτηριστικὴ ἡ ἐξῆς στιχομυθία μεταξὺ ὀκνηροῦ ὀρεγομένου νὰ φάη οταφύλι καὶ ἀμπελιοῦ: —Καλημέρα ἀμπέλ'; —Καλῶς τοὺ τιμπὲλ'. —Ἔχς σταφύλια ἀμπέλ'; —Μ' ἔσκαψις τιμπέλ';

— Κι ὅταν κανεὶς παραπονεῖται ἄδικα γιὰ ἀνέχεια ἢ γιὰ ἀδυναμία, θὰ ἀποστομωθῇ μὲ τὴ παροιμία: Κλαῖγτι χῆρις κλαῖγτι κι παντριμένες.

— Ἡ ζήλεια καὶ ὁ φθόνος ἀκόμα, γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ καθενὸς ἐκδηλώνεται συχνὰ ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους του μὲ λόγια κάθε ἄλλο παρὰ κολακευτικά. Κι' ἀκοῖμε συχνὰ αὐτὸν ποὺ γίνεται ὁ στόχος ἱκανοποιημένος νὰ λέη: Καλύτιρα νὰ σὶ λὲν φουκαρᾶ παρὰ κερατᾶ Καὶ τοὺς κακόμοιρους οἰκογενειάρχας πὄχουν παιδιὰ νὰ θρέψουν καὶ νὰ ντύσουν, πολλὲς φορὲς κατὰ τὴ μεγάλη μας χριστινιακὴ γιορτὴ τὸ Πάσχα ποὺ θέλει μεγάλα ἔξοδα ντυσίματος, θὰ τοὺς ἀκούσης νὰ μονολογοῦν: Κάλλιο πέντι Χριστούγιννα παρὰ ἕνα Πάσχα.

—Ἄλλος ξενητεύεται γιὰ νὰ βρῇ καλύτερη τύχη, μὰ γρήγορα ἐπιστρέφει γιατὶ δὲν μπόρεσε νὰ τὴ βρῇ. Κι ἄλλος μακριὰ ἀπ' τὸν τόπο του, κανένας δὲν τὸν λογάριασε ἐνῶ στὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα ἦταν τόσο ὑπολογήσιμος, Γιαυτοὺς ὁ λαὸς λέει: Κάθι πέτ'νους σ' κουπριὰ τ' λαλεῖ. Ἢ: Δὲ περνάει ἀλλοῦ ἡ μπουγιά τ'. Ἢ: Δὲν τοῦν σ'κὼν ἀλλοῦ ἡ τόπους.

—Κι' ὅταν μᾶς λείπουνε πολλὰ καὶ προσπαθοῦμε νὰ δημιουργήσουμε κάτι μὲ τὸ τίποτε δὲν μποροῦμε νὰ μὴν ποῦμε τὴ παροιμία: Λείπ' ἡ σέλα ἀπ' τοὺ βρακί κι τὰ δυὸ τὰ πουδουνάργια.

—Ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τούρκικης σκλαβιᾶς διασώθηκε μιὰ παροιμία ποὺ κάποιος Χαλκιδικιώτης τὴ συγχρόνισε μ' ἕνα πάθημά του. Ἕνας χωρικὸς λαθροθήρας φίλεψε λαγὸ στὸ δασονόμο καὶ στὸ χωροφύλακα τοῦ χωριοῦ του. Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Νόμου ἀνταποδίδοντες τὴ φιλοξενία τοῦ ὑπέβαλαν μήνυση. Ἀπὸ τότε τὸ φυσᾶ καὶ δὲν κρυώνει, κι ὅπου βρεθῇ κι ὅπου σταθῇ τονίζει: Μωρέ, τοὺ Τούρκου φίλιβι κι τοὺ κώλου σ' φύλαγι!

—Ὅποιος πάλι ἔχει κουμπάρα τὴ δουλειά, χειμώνα καλοκαίρι θημᾶται τὴ παροιμία: Νάμαν γέρους τοὺ χειμώνα κι μικρὸ πιδὶ τοὺ θέρου

Παραλλαγὴ τοῦ εὐαγγελικοῦ ρήματος «οἱ ἐν τῷ ναῷ δουλεύοντες ἐκ τοῦ ναοῦ ἐκτραφήσονται» εἶναι ἡ λαϊκὴ παροιμία: Ὅποιους φ'λάγ' τοὺ μύλου τρώει τ' μπουγάτσια.

—Τὸ κακὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων καὶ τῶν ἀρχόντων, παραλληλίζεται μὲ τὴ παροιμία: Ὅταν ἡ τσιό μπανους εἶνι κακὸς τὰ πρόβατα ψουριάζν.

Δηλαδή: Τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό.

—Ὅσο ἱκανότερος εἶναι κανείς, ὅσο μεγαλύτερη θέση κατέχει κι ὅσο εἶναι προικισμένος ἀπὸ τὴ φύση μὲ σωματικές, πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς ὀμορφιές, τόσο τὸ φθόνο καὶ τὶς κατηγόριες τῶν συνανθρώπων του ἐπισύρει: Τοὺ καλύτιρου μανάρ τοὺ τρανίτιρου τοὺ κδούν' λέει ἡ παροιμία.

—Ὁ ἄνθρωπος μὲ χαρακτῆρα διαμιορφωμένου σὲ καλὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, βρίσκει τὴν ἔκφρασή του στὴ παροιμία: Πάρι ἄνθρουπουν 'ποὺ σπίτ' κι σκύλουν 'ποὺ κουπάδ'.

—Ἡ ἐργατικότητα καὶ ἡ τεμπελιὰ ἀντιδιαστέλλονται παροιμία: Πέτρα ποὺ κουρδουκλάει μουχὸν δὲ πιάν'.

—Παιδιὰ κακότροπα καὶ ὀκνηρά, βάρος τῆς οἰκογένειας καὶ αἰτία γκρίνιας, δοκιμάζουν πολλὲς φορὲς νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ πατρικὴ στέγη Γρήγορα ὅμως ἐπιστρέφουν κι ἀκοῦν τότε τὴ παροιμιακὴ στιχομυθία: Ποῦσι γυιέ μ' ξινιτημένι; Γιὰ 'μι μάνα πίσ' στοὺ φούρνου.

—Ἄχρηστο ἀντικείμενο ἢ γερασμένο ζῶο ποὺ δὲν βρίσκει ἀγοραστή, ἐκφράζεται στὴ παροιμία: Πλῶ τ' μάνα μ' ποιὸς τν ἀγουράζ;

—Γίνεται γάμος καὶ νομίζει κανεὶς πὼς τοὺς πάντας χαροποιεῖ τὸ γεγονός. Κι ὅμως κάποιος γιὰ διαφόρους λόγους χύνει δάκρυα Ἀντίθετα κηδεύεται νεκρὸς κι ἐνῶ οἱ πάντες χύνουν δάκρυα κάποιον γιὰ διαφόρους πάλι λόγους ὁ θάνατος αὐτὸς τὸν χαροποιεῖ. Καὶ ἑπομένως πετυχημένη ἡ λαϊκὴ παροιμία: Ποιὸς εἶδι γάμουν ἄκλαφτουν κι νικρὸν ἀγέλαστον;

—Γεμάτος κάποιος ἀπὸ ἐλαττώματα καὶ πλημμυρισμένος ἀπὸ κατηγόριες μόλις καταλάβη ἀνώτερη θέση ἢ ἀποχτήση πλούτη, πλούτη, παριστάνει τὸν ἄμεμπτο καὶ τὸν ἐνάρετο. Καὶ τότε ὁ λαὸς θὰ πῇ γιαυτόν: Τράνιψαν οἱ πουδιὲς σκέπασαν τς πουμπές.

—Ὅταν θέλουμε νὰ χαρακτηρίσουμε τὴν ἔκαρπη προσπάθεια κάποιου ν' ἀποκομίση μεγάλα ὠφέλη ἐκ τοῦ μηδενὸς θὰ ποῦμε: Τὶ 'νι κάβουρας τ' εἶν' τοὺ ζ'μί τ'.

—Πόσες φορὲς δὲν ἀδικεῖται ὁ φτωχὸς κι ἀδύνατος; Καὶ πόσες φορὲς σὲ τέτοια περίπτωση αὐτὸς μονάχα θέλουν νὰ ἔχη τ' ἄδικο; Ἡ παροιμία: Τοὺ φτουχοῦ τοὺ σκνὶ διπλὸ δὲ φτάν', μουνὸ πιρσσεύει, ἐκφράζει καλὰ τὸ δίκαιο τοῦ ἰσχυροτέρου.

—Καθένας τὴ δουλειά του, τὴ θεωρεῖ βαρύτερη ἀπὸ τὴ δουλειὰ τοῦ ἄλλου. Γιαὐτὸ καὶ ἡ γυναῖκα λέει στὸν ἄντρα της τὸ σταφτιᾶ: Σκάψ'μου παίξ' μου ἄντρι μ' ρόκα ξιπλατσμός.

—Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀμφιβάλη ὅτι τὰ παραστρατήματα τῶν παιδιῶν τὰ πληρώνουν οἱ γονεῖς; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄλλως τε ἡ παροιμία τὸ ἐπιβεβαιώνει: Τὰ πιδγιὰ τρῶν τὰ μῆλα κι οἱ γὲρ' μουδιάζν

—Ἀλλὰ καλὰ νὰ τοὺς γίνεται καὶ τοὺς γονεῖς γιατὶ στὴ διαπαιδαγώγιση τῶν παιδιῶν τους δὲν ἐφαρμόζουν νωρὶς τὴν τελευταία τούτη Χαλκιδικιώτικη παροιμία ποὺ φωνάζει: Μικρὸν κώλου δὲν ἔδειρις τρανὸν μὴ καταπιάνισι.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Εἰς τὸν ἄρτι ἀφιχθέντα ἀπὸ τὸ Τουρῖνον τῆς Ἰταλίας ἀνεψιόν μου Χάρην Ἀστεριάδην λαβόντα τὸ πτυχίον τοῦ Μηχανικοῦ Τηλεοράσεως εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΩΝ ΝΟΤΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ—ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ—ΒΑΛΤΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπραγματοποιήθη ἐν Νέοις Μουδανίοις καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κινηματογράφου «Θερμαϊκὸς» τὸ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς ἐν λόγῳ πόλεως κ. Αἰμιλίου Ἀποστολίδου συγκληθὲν πρῶτον Συνέδριον τῶν Κοινοταρχῶν τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἀκριβῶς, οἱ δὲ κύριοι σύνεδροι προσῆλθον ἅπαντες ἐγκαίρως, τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν ἐκ τῶν Κοινοτήτων γενομένης διὰ λεωφορείων, ἅτινα διέθεσε τὸ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. πλὴν αὗται ἤρχισαν μὲ καθυστέρησιν 3)4 περίπου τῆς ὥρας, καθ' ὅσον ἀνεμένετο ὁ κ. Νομάρχης, ὅστις καίτοι προσκληθεὶς δὲν προσῆλθε δὲν ὑπεβλήθη δὲ καὶ εἰς τὸν κόπον νὰ εἰδοποιήση τοὺς κ.κ. Συνέδρους, ὅτι δὲν θὰ προσήρχετο.

Οὕτω τὴν 12,45 ὁ Δήμαρχος Νέων Μουδανιῶν κ. Αἰμίλιος Ἀποστολίδης ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος ἐχαιρέτισε τοὺς κ.κ. Συνέδρους καὶ προέβη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ψηφίσματος, στιγματίζοντος τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας ὡς πρὸς τὸ Κυπριακὸν καὶ περιέχοντος τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν τῇ Κύπρῳ ἀδελφούς μας, ὅπερ ψήφισμα ἐγένετο δεκτὸν διὰ θερμῶν καὶ συγκινητικῶν πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Συνεδρίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τῶν ἁπανταχοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντων χάριν τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προεδρείου, ὅπερ ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἁγίας Παρασκευῆς κ. Πανταζάρα, ὡς Προέδρου, τῶν Δημάρχου Νέων Μουδανιῶν κ. Αἰμιλίου Ἀποστολίδου, καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Κοινότητος Νέας Τριγλίας κ. Γκλάβα, ὡς ἀντιπροέδρων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἁγίου Παύλου κ. Μυλωνᾶ, ὡς Γραμματέως. Ἀκολούθως ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κηρύσσει, ἀντὶ τοῦ μὴ προσελθόντος κ Νομάρχου, τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τηλεγράφημα τοῦ Βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς, κ. Σαραφιανοῦ εἰς ὃ δικαιολογεῖ οὗτος τὴν ἐκ τοῦ Συνεδρίου ἀπουσίαν του καὶ σημειοῖ τὴν παράλειψιν τῆς προσκλήσεως του καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, ὑπαινισσόμενος ὅτι αὕτη ἐγένετο πρὸς ἱκανοποίησιν μικροπνόου σκοπιμότητος.

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματος ἐπέτεινε τὴν δυσφορίαν τῶν κ.κ. συνέδρων διὰ τὴν μὴ προσέλευσιν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν κ κ. Βουλευτῶν Χαλκιδικῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεστάλησαν αἱ σχετικαὶ προσκλήσεις ἤδη ἀπὸ τῆς 5ης τρέχοντος μηνός.

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ πρῶτος ὁμιλητὴς κ. Γκλάβας, ὅστις ἐν ἀρχῇ ηὐχαρίστησε τοὺς κ.κ. Συνέδρους διὰ πρόθυμον προσέλευσίν των, μεθ' ὃ ἐμνήσθη τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν τὸ αἷμα των, ὡς Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ τίμημα τῆς Ἐλευθερίας, ἐστηλίτευσε τὴν ἀπάνθρωπον συμπεριφορὰν τοῦ Χάρντιγκ καὶ ἐπρότεινεν ὅπως ὑποβληθῇ ψήφισμα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρακαλουμένην ὅπως παραμείνῃ ἀκλόνητος συμπαραστάτρια τῶν ἀγωνιζομένων Κυπρίων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Γκλάβας εἰσῆλθεν εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου, τὸ συγκοινωνιακὸν τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς, ἐξῆρε τὴν γεωργικὴν συμβολὴν τῆς περιοχῆς ταύτης τοῦ Νομοῦ μας, ἐτόνιζε τὴν σοβαρωτάτην ζημίαν τῶν παραγωγῶν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὁδικῆς συγκοινωνίας καὶ ἐκφράσας τὸ παράπονον διὰ τὴν ἄνισον μεταχείρησιν τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς ἔναντι τῶν λοιπῶν τμημάτων τοῦ Νομοῦ μας καὶ τὴν ἐγκατάλειψίν της ἐπρότεινεν ὅπως συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Δημάρχου Νέων Μουδανιῶν καὶ δύο Προέδρων Κοιτοτήτων, ἡ ὁποία τῇ συμπαραστάσει τῶν κ.κ. Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ μας παρουσιασθῇ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκθέτουσα λεπτομερῶς τὴν ἀθλίαν συγκοινωνιακὴν κατάστασιν τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς τὸν παρακαλέση ὅπως ἱκανοποιήση τὸν πόθον τῶν χιλιάδων κατοίκων της

Μετὰ τὸν κ. Γκλάβαν ὡμίλησεν ὁ κ. Πανταζάρας τονίσας καὶ οὗτος τὴν στέρησιν τῶν κατοίκων τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ, λόγῳ τῆς ἀθλιότητος τῆς συγκοινωνίας, ζητήσας τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν Κασσάνδραν, τὴν ἀνεξαρτητοποίησιν τοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Βάλτης καὶ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μυλωνᾶς, Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου διεξεταγώδησε τὰς σοβαρωτάτας ζημίας τῶν παραγωγῶν ἐκ τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνίας, παρεπονέθη καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς περιφερείας, ἡ ὁποία τόσον εἰσφέρει εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ ἀνέφερεν πρὸς ἐπίρωσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του τὰς σημαντικὰς ποσότητας τῆς πάσης φύσεως γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Κοινότητός του (Ἁγίου Παύλου) μὲ ἀκριβεῖς ἀριθμούς, καταλήξας εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ἀπαιτήσεως ὅπως τὸ Κράτος δηλώσῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν συγκοινωνίαν τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς: «Νὰ μᾶς ποῦν κατηγορηματικά, ὅτι θὰ μᾶς φτιάζουν δρόμο».

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Μυλωνᾶ ἐκάλυψαν ζωηρότατα χειροκροτήματα.

Ἐν συνεχείᾳ ἠγόρευσεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέων Συλλάτων κ. Σαραφιανός, ὅστις ἐν ἀρχῇ συνεχάρη τοὺς διοργανώσαντας τὸ συνέδριον καὶ ηὐχαρίστησε τὴν ἐφημερίδα μας διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του καὶ τὴν ἐν γένει συμβολήν της εἰς τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας μεθ' ὃ ἀνέπτυξεν ἁδρῶς τὸ κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου, καταλήξας εἰς τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡ ὁδὸς Θεσ)νίκης–Ν. Μουδανιῶν–Κασσάνδρας χαρακτηρισθῇ, ὡς εἶναι δίκαιον Ἐθνική.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησε μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ζέρβας, Πρόεδρος Βάλτης καὶ ὁ Πρόεδρος Παληουρίου κ. Σταματάκης, ὅστις ἐζήτησεν, ὅπως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα περιληφθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς τηλεπικοινωνίας τῶν στερουμένων ταύτης χωρίων.

Τελευταῖος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Δήμαρχος Νέων Μουδανιῶν κ. Αἰμίλιος Ἀποστολίδης, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν δυσφορίαν του, διότι οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ Βουλευταί μας παρεγνώρισαν τὸ δίκαια τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς, διετύπωσε τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀμέσου χαρακτηρισμοῦ τῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης–Νέων Μουδανιῶν–Κασσάνδρας, ὡς Ἐθνικῆς, ἐκάλεσε τοὺς Βουλευτὰς Θεσ)νίκης ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ ταύτης κατὰ τὸ ἐν τῷ Νομῷ των τμῆμα της καὶ ἐζήτησεν ἄμεσον ἐν γένει τακτοποίησιν τῆς συγκοινωνίας τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιοχῆς των, τῆς ὁποίας τὰ βάσανα ἐχρωμάτισε μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα, ἠξίωσε τὴν ἀπόφραξιν τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κασσάνδρας, διὰ νὰ παύσουν τὰ ναυάγια καὶ οἱ πνιγμοὶ καὶ τὴν ἐπέκτασιν εἰς τὴν περιφέρειάντων τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ καταλήξας ὅτι παρίσταται ἀνάγκη συνενώσεως τῶν κατοίκων τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς καὶ τῆς ὑποδείξεως ἰδίου ὑποψηφίου κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ὅστις ἐκλεγόμενος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικοίων αἰτημάτων των. Ὁ κ. Ἀποστολίδης ἐπροκάλεσε ζωηρὰν ἐντύπωσιν καταχειροκροτηθείς.

Μετὰ ταῦτα ἐξελέγη τετραμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων Καλλεικρατείας κ. Φερμελετζῆ, Ἁγίας Παρασκευῆς κ Πανταζάρα, Δημάρχου Ν. Μουδανιῶν κ. Ἀποστολίδου καὶ τοῦ κ. Ἀγραφιώτου προέδρου τοῦ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. Χαλκιδικῆς, ἥτις θέλει μεταβῇ συντόμως εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπιδώσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλήν.

Εἰς τὸ Συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε πλήρη ἐπιτυχίαν μετέσχον ὁ Δήμαρχος Ν. Μουδανιῶν κ. Ἀποστολίδης, οἱ κ.κ. Πρόεδροι Κοινοτήτων Ἁγ. Μάμαντος Σοφῆς, Ν. Ὀλύνθου Ὀκλαλιώτης, Πορταριᾶς Κασαμανώλης, Ν. Φλογητῶν Τσιτσόπουλος, Διονυσίου Ντόντσιος, Ζωγράφου Τσομλεκτσόγλου, Καρκάρας Τσαγδῆς, Ν Πλαγίων Μπανάκης, Ν Τριγλίας Σπανδωνῆς, Ν. Τενέδου Καποσίζης, Ἐλαιοχωρίου Μπούρδας, Ν. Συλάτων Σαραφιανός, Καλλικρατείας Φερμελατζῆς, Ἁγ. Παύλου Μυλωνᾶς, Ν. Γωνιᾶς Τσόπουλος, Λακώματος Εὐθυμιάδης, Μεσημερίου Μπάρμπας, Ν. Ποτιδαίας Λιάκος, Βάλτης Ζέρβας, Παζαρακίων Σουσούρας, Φούρκας Πορταρινός, Χανιώτης Βρατσχίδης, Καψοχώρας Νικολέτος, Ἁγ. Παρασκευῆς Πανταζάρας, Παλιουρίου Σταματάκης, Καλάνδρας Λιβαδιώτης, Σωζοπόλεως Πετρίδης, 40)ου Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. Χαλκιδικῆς Ἀγραφιώτης, καὶ Κ.Τ.Ε.Φ.Α. Φακίρης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς βαθυτάτης θλίψεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ συζύγου καὶ πατρὸς μας Δημητρίου, Θ Βαβδινούδη εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας.

Σανᾶ 17—12—55

Ἡ σύζυγος: Ἰφιγένεια. Τὰ τέκνα: Κατίνα, Κων)τῖνος, Θεολόγης, Φρειδερίκη, Ἀναστασία, καὶ Ἀλεξάνδρα Πασπαλᾶ.

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Ὑφάσματα Ἑλληνικὰ — Ἀγγλικὰ

Σήμερον καὶ ὥραν 11 π. μ. τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου
ΚΑΦΕΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΦ. ΒΕΡΟΙΩΤΟΥ

ΤΟ 1957 ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗ ΤΟ Υ)Γ ΤΗΣ ΥΔΡΟΓΕΙΟΥ

Αἷμα, δάκρυα, καταστροφαὶ καὶ ἐξαφάνισις τοῦ κομμουνισμοῦ ἰδοὺ αἱ προφητεῖαι τὰς ὁποίας διετύπωσε διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ὁ ἀστρολόγος Πακιστάνος Πιγκὰλ Ρέντυ, ἡλικίας 53 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος προσφάτως ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν ἀνακοινώσας πολλὰς ἑβδομάδας ἐνωρίτερον ὅτι ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα δὲν θὰ ὑπανδρεύετο τὸν σμήναρχον Τάουσεντ.

Κατὰ τὸν ἀστρολόγον οἱ πρεσβευταὶ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Μόσχαν κατὰ τὸ 1956 καὶ ὁ παγκόσμιος πόλεμος θὰ ἐκραγῇ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1957. Ὀλίγον πρὸ τοῦ πολέμου θὰ σημειωθῇ τὴν 26 Νοεμβρίου 1956 στρατιωτικὸν πραξικόπημα εἰς τὴν ἀνατολικὴν Γερμανίαν καὶ πολυάριθμοι ἐπαναστάσεις θὰ ἐκραγοῦν ἐντὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ θὰ ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν ἡγεσίαν τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ Χίτλερ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐξόριστος κάπου εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, θὰ ἐμφανισθῇ ἐκ νέου ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου.

Τὸ 1959 ἓν ἕκτον τῆς ὑδρογείου θὰ καταστραφῇ ὑπὸ τῶν ὑδρογονικῶν βομβῶν καὶ ἡ πριγκήπισα Μαργαρίτα θὰ γίνῃ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. Τὸ 1961 ἡ Ρωσσία θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ τὸ 1970 θὰ ἔχῃ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν γῆν πᾶν ἴχνος κομμουνισμοῦ. Ὁ κ. Μολότωφ θὰ εἶναι ὁ μόνος σοβιετικὸς ἡγέτης ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιζήσῃ τῆς ἐξαφανίσεως καὶ τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ, διότι οἱ ἄλλοι θὰ ἀκολουθήσουν τὴν τύχην τοῦ Μπέρια. Ὁ Ρέντυ ἰσχυρίζεται, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐπανεύρῃ τὴν παλαιὰν αὐτῆς δόξαν, ἐνῷ ἡ Βρεταννία, ἀφοῦ θὰ ἀντιμετωπίσῃ τρομακτικὰς καταστροφάς, θὰ καταστῇ ἡ ἀσθενεστέρα χώρα.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ ΕΚΤΑΣΕΙΣ

ΠΥΡΓΑΔΙΚΙΑ, 17 — Ὅταν ἔγινε ἡ ὁριστικὴ διανομὴ τῶν κτημάτων εἰς τὰ Πυργαδίκια, ἐγένετο μεγάλη ἀδικία τόσον ὅσον ἀφορᾶ τὴν ποιότητα τῶν ἀγρῶν, ὅσον καὶ τὴν ποσότητα τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ὅτι δικαιοῦχοι ἑνὸς ἢ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως κλήρου ἔλαβον διπλάσια ἐλαιόδενδρα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἐπίσης ἀφέθη ὡρισμένη ἔκτασις καλλιεργήσιμος ὡς Κοινόχρηστος, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν διανομήν. Τὴν ἀδιανέμητον ταύτην ἔκτασιν (Κοινόχρηστα) ὡρισμένοι καλοθεληταὶ καὶ δὴ χρηματίσαντες κοινοτικοὶ ἄρχοντες ἐξεχέρσωσαν ἢ ἐκχερσώνουν, διὰ λόγους εὐνοήτους, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε αὕτη νὰ διανεμηθῇ εἰς ἀπόρους οἰκογενείας αἵτινες στεροῦνται ὁλοκλήρου γεωργικοῦ κλήρου, ἔχουν δὲ λάβει ἀπὸ τοὺς γονεῖς των 4—5 στρέμματα. Δὲν νομίζει τόσον ἡ Νομαρχία ὅσον καὶ ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὅτι θὰ πρέπῃ νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ κατάσχῃ ὅλα τὰ ἐκχερσωθέντα Κοινόχρηστα, νὰ πατάξῃ τὰς ὑπερβασίας αὐτὰς καὶ νὰ διανείμῃ ταῦτα εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας, αἵτινες ὡς νέαι οἰκογένειαι στεροῦνται κτημάτων καὶ ὑποφέρουν οἰκονομικῶς καὶ τοιαῦται εἶναι ἄνω τῶν 20 οἰκογενειῶν.

Ταῦτα διὰ τὴν Νομαρχίαν ἥτις θὰ ἔδει νὰ ζητήσῃ κατάστασιν τῶν ἐκχερσωθέντων. Α.Π.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΑΜΝΩΝ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 17 — Δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως, ἰσχυούσης καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, ἐπιτρέπεται ἀπὸ μεθαύριον ἡ σφαγὴ καὶ χονδρικὴ πώλησις τῶν ἀμνῶν καὶ ἐριφίων γάλακτος καὶ ἡ λιανικὴ πώλησις τούτων, ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 21ην Δεκεμβρίου.

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 15.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἀγροτῶν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου προβλέπεται ἡ ἐπέκτασις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀγροτῶν, ὑπάγονται δὲ καὶ οἱ εὔποροι ἀγρόται ἔναντι μικροῦ ἐτησίου ἀσφαλίστρου. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν προβλεπομένων 1500 ἰατρείων, προβλέπεται ἡ πρόσληψις 1650 ἰατρῶν γενικῆς ἰατρικῆς, 450 μαιῶν καὶ ἰσαρίθμων ἐπισκεπτριῶν Τέσσαρα ἑκατομμύρια ἀγρόται θὰ τύχουν πλήρους ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἰατρείων καὶ τῶν 150 ὑγειονομικῶν σταθμῶν διατίθεται δαπάνη 225 ἑκατομμυρίων δραχμ. Εἰς τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τῆς ἀγροτικῆς περιθάλψεως περιλαμβάνεται ἡ μητρότης, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ὁ ἐμβολιασμός, ἡ κατ' οἶκον περίθαλψις ὅπως καὶ ἡ εἰς τὰ ἰατρεῖα φαρμακευτικὴ περίθαλψις, νοσοκομειακὴ ἐξέτασις κλπ.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων συνιστᾶται νομαρχιακὸν συμβούλειον μὲ πρόεδρον τὸν νομάρχην.

Εἰς τὴν ἕδραν πάσης κοινότητος ἢ δήμου μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 3000 κατοίκων ἱδρύονται κοινοτικὰ ἰατρεῖα, εἰς κοινότητας κάτω τῶν 3000 κατοίκων ἱδρύονται ἀγροτικὰ ἰατρεῖα μὲ ἕνα ἰατρὸν γενικῆς ἰατρικῆς, μία μαῖα καὶ μία νοσοκόμον.

Τὰ ἰατρεῖα ἐντάσσονται εἰς τὸν πλησιέστερον ὑγειονομικὸν σταθμὸν ἢ νοσοκομεῖον. Οἱ εὔποροι ἀγρόται θὰ καταβάλλουν ἐτησίως μόνον 50 δραχ. Τὰ φάρμακα θὰ παρέχωνται δωρεάν. Ὡς πόροι θὰ εἶναι πλὴν τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Δημοσίου, συνεισφοραὶ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων 5-10 ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ των, δωρεῶν κλπ.

Ἐναρξις ἱδρύσεως ὑγειονομικῶν σταθμῶν θὰ γίνῃ κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸς πλέον ὀρεινὰς καὶ ἀπροσίτους περιοχὰς τῆς χώρας.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΩΝΟΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ ἀνθελονοσιακοῦ προγράμματος τῆς προσεχοῦς περιόδου ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ τὴν 15ην Ἀπριλίου καὶ θὰ λήξῃ περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου 1956. Θὰ πραγματοποιηθῇ μία νέα, μεθοδικὴ καὶ συστηματικὴ ἐπίθεσις, μία σταυροφορία, ἐναντίον τῆς ἑλονοσίας, ἐναντίον τῶν κωνώπων ποὺ τὴν προκαλοῦν, ἕνας ἀγὼν ἐξοντώσεως, ὁ ὁποῖος ἐλπίζεται νὰ ἔχῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἑλονοσίας εἶναι πόλεμος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας τῆς φυλῆς ὁλοκλήρου.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ, 16.— Ἡ ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ πρώτου Συνεδρίου Κοινοταρχῶν Νοτίου Χαλκιδικῆς, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ἀποστολίδου, Δημάρχου Μουδανιῶν, τῶν Προέδρων Κοινοτήτων κ κ. Πανταζάρα Ἁγ. Παρασκευῆς, Φερμελετζῆ Ν. Καλλικρατείας, καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ 40)οῦ ΚΤΕΥΛ κ. Ἀγραφιώτου, ἀνεχώρησεν προχθὲς δι' Ἀθήνας διὰ νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ψήφισμα.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν ὁ νέος ὑποδιοικητὴς Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς ταγματάχης κ. Σιαῦρος Ἀνευλαβῆς.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ

Τὴν 14ην τρέχοντος τὸ ὑπ' ἀριθ. 1509 λεωφορεῖον τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης-Πολυγύρου μὲ ὁδηγὸν τὸν Πάτροκλον Ἀργυρούδην ἐξ Ἀθύτου, πλῆρες ἐπιβατῶν ἀνετράπη κατακρημνισθὲν ἔκ τινος γεφύρας ἔξωθεν τοῦ Ἁγ. Προδρόμου.

Ἐκ τῆς ἀνατροπῆς ἐτραυματίσθησαν οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ λεωφορείου Ἀντων. Γκαβέζης, ἐκ Κάτω Σχολαρίου, Χρ Τσομπέλας, ἐξ Ὀρμυλίας, Μαρίκα Τούμπα ἐκ Γερακινῆς, Χρ. Εὐαγγέλου ἐκ Βασιλικῶν, Εἰρήνη Κυρατζόλη, ἐκ Κάτω Σχολαρίου, Ἄννα Παπουτσῆ ἐξ Ὀρμυλίας, Νικ. Μαργαρίτης ἐκ Βόλου καὶ Κ. Ἀλέγρος ἐκ Νικήτης.

Ἐκ τούτων οἱ τέσσαρες πρῶτοι-τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις εἶνε σοβαρά, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμπνέῃ καὶ ἀνησυχίας—φέροντες πολλαπλᾶ τραύματα, διεκομίσθησαν εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκη Δημοτικὸν νοσοκομεῖον, οἱ δὲ ὑπόλοιποι τέσσαρες τραυματισθέντες ἐλαφρότερον διεκομίσθησαν ἐνταῦθα.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης ἐπὶ τῶν αἰτίων τοῦ δυστυχήματος προκύπτει ὅτι ὅταν τὸ λεωφορεῖον ἔφθασεν εἰς τὴν ἐν λόγῳ γέφυραν ὁ ὁδηγός του ἀντελήφθη ἐρχόμενον ἀντιθέτως τὸ ὑπ' ἀριθ. 2833 φορτηγὸν αὐτοκίνητον, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀν. Χατζηθωμᾶ Διὰ ν' ἀποφύγῃ δὲ τὴν μετ' αὐτοῦ σύγκρουσιν ἔστρεψεν ὑπὲρ τὸ δέον δεξιᾶ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ κενὸν καὶ νὰ πέσῃ εἰς τὴν ὑπὸ τὴν γέφυραν χαράδραν. Πάντως αἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 17.— Ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφύλλης ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, εἶπεν, ὅτι συνεργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκανομικῶν κ. Ἀποστολίδη ἐπὶ τοῦ γενικωτέρου θέματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, οὐδεμία ὅμως ἀπόφασις ἐλήφθη, διότι τὸ κράτος διέρχεται οἰκονομικὰς δυσχερείας. Εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποστερήσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ φόρου τῶν 50.000 000 δραχμῶν ἀπὸ τὸ καταργηθὲν διὰ τοῦ ἑνιαίου φόρου ποσοστὸν 3 ο)ο ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο διάβημα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. ὁ κ. Τριανταφύλλης ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξετάζεται εὐνοϊκῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. Ὡς γνωστόν, οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ζητοῦν, κατὰ παλαιὰν κυβερνητικὴν ὑπόσχεσιν, νὰ τοὺς χορηγηθῇ τὸ ὡς ἄνω ποσόν.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 17.— Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Ὁμοσπονδίας κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἀπεδέχθη τὰ αἰτήματα περὶ μονιμότητος καὶ ἑνοποιήσεως τῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων καὶ ὑπαγωγῆς ὅλων τῶν ὑπαλλήλων εἰς κοινὸν λογαριασμὸν συνταξιοδοτήσεως.

ΟΙ ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ συγκοινωνιῶν κ. Δαβάκη, καθορίζεται ὅτι εἰς τὰ ὑπεραστικὰ λεωφορεῖα δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 50 ο)ο ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων τιμολογίων, οἱ πολύτεκνοι καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις καθορίζει, ὅτι οἱ οὕτω προστατευόμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τοὺς δύο κατὰ δρομολόγιον. Ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 1910, περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Πρὸς τοὺς Νομάρχας ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας ἡ κάτωθι ἐγκύκλιος:

«Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952 ἐθεσπίσθη ἡ μέριμνα τῶν Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας ὑπὸ τὴν ὑμετέραν αἰγίδα συγκέντρωσις δώρων προσφερομένων παρ' εὐπορουσῶν οἰκογενειῶν πρὸς διανομὴν τούτων εἰς τὰ ἄπορα παιδιὰ ἰδίᾳ τὰ ἐνισχυόμενα ἐκ τοῦ Προγράμματος Παιδικῆς Προστασίας.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο, κατὰ τὰ προηγηθέντα ἔτη ἀπέδωκε λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, διότι ἀπεδείχθη ὅτι εὐχαρίστως προσεφέρθησαν ἀξίας παιγνίδια διὰ νὰ χαρίσουν τὴν χαρὰν τοῦ πρωτοχρονιάτικου δώρου εἰς τὰ ἄπορα παιδιὰ τὰ ὁποῖα ζηλοφθόνως θὰ βλέπουν τὰ ἄλλα παιδάκια μὲ χαρὰ νὰ κρατοῦν τὸ δῶρο ποὺ τοὺς ἔφερε ὁ «Ἅης—Βασίλης».

Τὰ ἀνωτέρω μᾶς παρέχουν τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἀνάλογος προσπάθεια καταβληθησομένη ἀπὸ τοῦδε θὰ ἀποφέρῃ τὰ αὐτὰ εὐχάριστα διὰ τὰ ἀπροστάτευτα καὶ ἄπορα παιδιὰ ἀποτελέσματα καὶ θὰ προσφέρουν εἰς αὐτὰ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν τόσον ἀσμένως προσδοκοῦν τὰ μικρὰ παιδάκια ἀπὸ τὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρο.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως γνωρίσητε καὶ ἡμῖν τὰς ὑμετέρας ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ»

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δώρου τῶν ἑορτῶν εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου. Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ εἰς μίαν δόσιν τὴν 22 τρέχ. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὸ δῶρον διὰ τοὺς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου θὰ εἶναι μία μηνιαία σύνταξις μεθ' ὅλων τῶν ἐπιδομάτων. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους θὰ καταβληθῇ ὡς δῶρον τὸ 1)3 τῆς μηνιαίας συντάξεως τὸ ὁποῖον δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 δραχμὰς οὔτε νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 100 δραχμῶν. Ὅταν ἡ σύνταξις εἶναι μικροτέρα τῶν 100 δραχμῶν θὰ δοθῇ ὡς δῶρον μία μηνιαία σύνταξις. Τὸ δῶρον ἀπαλλάσσεται πάσης κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ τρίτων καθὼς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Οἱ δικαιούμενοι δώρου ἀπὸ πλείονας πηγὰς θὰ τὸ λάβουν ἀπὸ μίαν μόνον πηγήν. Εἰδικῶς ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου ὑπηρετοῦντες εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δήμους, κοινότητας, τραπέζας, ἱδρύματα κ.λ.π. ἢ οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς θὰ δικαιωθοῦν τοῦ δώρου ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ ὀργανισμοὺς εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' καθ' ἣν τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ δώρου, τὸ ὁποῖον δικαιοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου θὰ λάβουν τὴν διαφορὰν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Τὸ δῶρον θὰ καταβάλλεται βάσει ὑπευθύνου δηλώσεως τῶν δικαιούχων περὶ τοῦ ἂν οὗτοι δικαιοῦνται ἢ ὄχι δώρου καὶ ἐξ ἄλλης πηγῆς. Ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ συνταξιοῦχος λαμβάνει τὴν σύνταξίν του, δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τοὺς νεοστεφθέντας Χριστὸν καὶ Εὐανθίαν Καλατζῆ, εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Οἰκογένεια
ΔΗΜ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΚΑΛΑΤΖΗ

ΟΙ ΘΡΑΚΕΣ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΥΣ

ΑΛΕΞΑΝΡ)ΠΟΛΙΣ, 17.—Ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μάνης Ἐπαρχίας Διδυμοτείχου ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι ψήφισμα:

«Ἐν Μάνῃ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ ὧς ἄνωθι μνημονευόμενον συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ παρόντων ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, ψηφίζει:

1) Ἐκφράζει τὴν ἀδελφικὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἕλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης διὰ τὰ εἰς βάρος τους διαδραματισθέντα ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου.

2) Στιγματίζει μετὰ βδελυγμίας τὰ φρικιαστικὰ ἐγκλήματα εἰς βάρος ἀνυπερασπίστων ἀθώων Ἑλλήνων τῆς Κων)πόλεως καὶ Σμύρνης καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἡρωϊκῶν ἀξιωματικῶν Ἑλλήνων τοῦ ΝΑΤΟ.

3) Καταγγέλει ἐνώπιον τῆς Παγκοσμίου κοινῆς γνώμης τὰς πρωτοφανεῖς ἀγριότητας πράξεις τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰώνει.

4) Θλίβεται διὰ τὰς ἱεροσυλίας ἐπὶ τῶν Ἱστορικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς Κων)πόλεως καὶ Σμύρνης ἐν καιρῷ εἰρήνης τὰς ὁποίας διέπραξεν ὁ Τουρκικὸς ὄχλος κατὰ τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1955».

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΘΕΣ,ΝΙΚΗ 18.— Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ὅτι τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ τμῆμα τῆς ὑπηρεσίας μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας, ὅπερ διαθέτει μηχανήματα ὁδοποιΐας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, παραχωρεῖ ταῦτα ἐπὶ ἐνοικίῳ εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἔργων των.

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1956 ἄρχεται ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν καὶ οἱ συμπληρώσαντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν καὶ οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτούς.

Ἡ προθεσμία θὰ λήξῃ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Ἐνταῦθα καὶ πλησίον τῆς οἰκίας Δημ. Σκανδάλη εὑρέθησαν χρήματα τὴν μεσημβρίαν τῆς 13ης τρέχοντος. Ὁ ἀπωλέσας νὰ τὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΜΕΛΑ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πολυγύρου συνελθὸν τὴν 17—12—1955 εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ Νικολάου Γ. Μελᾶ, ἀναπληρωματικοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ διατελέσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς τακτικοῦ τοιούτου προσφέραντος πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Δῆμον,

Ὁμοφώνως ψηφίζει,

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ.

2) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

4) Νὰ συνοδεύσῃ τὴν ἐκφορὰν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου.

5) Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ

6) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν ὑπογραφόμενον ὡς ἕπεται.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 17ῃ Δ)βρίου 1955

Ὁ Δήμαρχος: Χρ. Κ. Ζαμπούνης.
Ὁ Πρόεδρος: Χρ Κοσμέτης. Τὰ μέλη: Δ. Ἰατροῦ, Ν. Τσίγγας, Ἀ Ράλλης, Μ. Μοδικός, Π. Γαβρίλης, Φ. Δέλλιος, Ἰ Λαγός, Ἰ. Γεροβασιλείου Κ Γεροχρῆστος.